

Înfrângerea asirienilor

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Doamne al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, care șezi pe _____! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor _____ pământului! Tu ai făcut _____ și _____!” (Isaia 37:16)

Un om numai piele și os merge desculț împreună cu băieții lui. O altă familie și-a încărcat toate lucrurile într-un car tras de niște boi sfrijiți. Un bărbat trage boii, în timp ce două femei stau în car. Oamenii mai puțin favorizați de soartă nu au car, așa că își cară bunurile pe umeri.

Peste tot sunt soldați. Berbecul de război sfărâmă poarta cetății. Pe deasupra lui, arcașii trag în cei care apără cetatea de pe ziduri. E un măcel de nedescris.

Un împărat stă impunător pe tronul lui, în timp ce îi sunt aduși prinșii de război și prada. Unii prizonieri se apropie de el cu mâinile ridicate, implorând milă. Alții îngenunchează sau se pleacă la pământ. Descrierile unor asemenea scene, cu împăratul în centru, încep cu următoarele cuvinte: „Sanherib, împăratul lumii, împăratul Asiriei” și continuă cu expresii de felul: „stă pe tron, iar prada cetății Lachis este inspectată înaintea lui”. – John Malcolm Russel, *The Writing on the Wall*, pp. 137–138

Aceste imagini, care împodobeau cândva zidurile „Palatului fără egal”, se află acum la Muzeul Britanic. Ce poveste au ele de spus despre situația grea a poporului lui Dumnezeu de atunci!

1. Ce i s-a întâmplat lui Iuda?**2 Împărați 18:13** _____**2 Cronici 32:1** _____**Isaia 36:1** _____

Când necredinciosul Ahaz a murit, Ezechia, fiul său credincios care i-a urmat la tron, a moștenit un regat care își pierduse cu totul independența. După ce a cumpărat ajutorul asirian împotriva alianței dintre Siria și Israel, Iuda a fost constrâns să plătească mai departe „taxa de protecție” sub forma unui tribut față de Asiria (2 Cronici 28:16-21). Când Sargon al II-lea a murit pe un câmp de luptă îndepărtat și a fost urmat de Sanherib, în 705 î.Hr., Asiria părea vulnerabilă. Sunt dovezi din scrierile biblice și asiriene care arată că Ezechia a folosit ocazia ca să se împotrivescă (2 Împărați 18:7), preluând conducerea unei revolte antiasiriene a unor popoare mai mici din zonă.

Din nefericire pentru el, Ezechia a subestimat tăria Asiriei. În 701 î.Hr., după ce supusese alte părți din imperiul lui, Sanherib s-a dezlănțuit împotriva Siriei și a Palestinei cu o forță devastatoare și a făcut ravagii în Iuda.

2. Cum s-a pregătit Ezechia pentru o confruntare cu Asiria?**2 Cronici 32:1-8** _____

Când a văzut că Sanherib are de gând să ia cu asalt Ierusalimul, capitala, Ezechia a făcut pregătiri serioase pentru o confruntare cu Asiria (2 Împărați 20:20; 2 Cronici 32:30). Canalul de apă de la Siloam, comemorat printr-o inscripție care vorbește despre modul în care a fost construit, datează aproape cu certitudine din timpul pregătirilor lui Ezechia pentru un potențial asediu.

„Dar împăratul lui Iuda se hotărâse să-și facă partea, pregătindu-se să se împotrivescă vrăjmașului și, după ce a făcut tot ceea ce inventivitatea și puterea omenească puteau face, și-a strâns forțele și i-a îndemnat să fie curajoși.” — Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 351

Dacă s-a încrezut în Domnul, de ce a făcut Ezechia un astfel de efort? Faptele îi tăgăduiesc cumva credința? Vezi Filipeni 2:12,13 despre colaborarea cu Dumnezeu.

Conducătorii Asiriei erau brutali, dar și isteți. Aveau ca obiectiv bogăția și puterea, nu doar distrugerea (Isaia 10:13,14). De ce să irosești resursele pentru a pune stăpânire cu forța pe o cetate dacă îi poți convinge pe locuitorii ei să se predea? În timp ce asedia cetatea Lachis, Sanherib l-a trimis pe Rabșache, un ofițer superior, să ia Ierusalimul prin intimidare.

3. Ce argumente a folosit Rabșache pentru a-i intimida pe iudei?

Isaia 36:2-20 _____

2 Împărați 18:17-35 _____

2 Cronici 32:9-19 _____

Rabșache a adus argumente puternice: Nu vă puteți încrede în Egipt, fiindcă este slab și nu oferă siguranță. Nu vă puteți bizui pe Domnul, pentru că Ezechia l-a ofensat când a îndepărtat altarele și înălțimile din Iuda, spunându-i poporului să se închine la un singur altar, în Ierusalim. De fapt, Domnul este de partea Asiriei și i-a spus lui Sanherib să nimicească Iuda. Nu aveți nici măcar suficienți oameni pentru două mii de cai. Ca să evitați un asediu în care nu veți avea ce să mâncați și să beți, renunțați acum și veți fi tratați bine. Ezechia nu vă poate salva și, întrucât zeii tuturor celorlalte popoare cucerite de Asiria nu le-au salvat, puteți fi siguri că nici Dumnezeu vostru nu vă va salva pe voi.

4. Spunea Rabșache adevărul?

Argumentele lui erau convingătoare, era mult adevăr în ele. Și mai erau două argumente nerostite. Primul – tocmai se întorsese de la Lachis, aflat la vreo cincizeci de kilometri. Acolo, asirienii arătasera ce se întâmplă cu o cetate bine fortificată care a îndrăznit să li se împotrivescă. Al doilea argument era puternica armată cu care venise. Știind de soarta altor armate și cetăți, inclusiv a Samariei, care căzuseră pradă Asiriei, niciun locuitor din Iuda nu avea motive să se îndoiască de faptul că, omeneste, Ierusalimul era sortit pierii (Isaia 10:8-11). Rabșache avea dreptate și când spunea că Ezechia dăramase multe altare ca să centralizeze închinarea la templu, în Ierusalim (2 Împărați 18:4; 2 Cronici 31:1). Dar, chiar dacă această reformă l-ar fi ofensat pe Domnul, cine era singura speranță pentru popor? Va vrea El și va putea să-i salveze?

Te-ai aflat vreodată într-o situație în care totul părea pierdut? Împărtășește grupei cum ai scăpat din acea situație.

5. Ce efect a avut discursul dibaci al lui Rabșache asupra lui Ezechia și a sfetnicilor lui?

2 Împărați 18:37; 19:1-4 _____

Isaia 36:21,22; 37:1-4 _____

Zgduuit până în măduva oaselor și plângând din cauza necazului, Ezechia s-a întors către Domnul, căutând cu umilință mijlocirea lui Isaia, profetul de al cărui sfat tatăl său nu ținuse cont.

6. Cum l-a încurajat Dumnezeu pe Ezechia?

Isaia 37:5-7 _____

Mesajul a fost scurt, dar suficient. Dumnezeu era de partea poporului Său. Isaia a prorocit că Sanherib va auzi niște vorbe care îi vor distra atenția de la atacul asupra lui Iuda. Acest lucru s-a împlinit imediat. Înfrânt pe moment, dar fără intenția de a renunța, Sanherib i-a trimis lui Ezechia un mesaj amenințător (Isaia 37:10,12; 2 Cronici 32:17).

De data aceasta, Ezechia a mers direct la templu și a întins scrisoarea înaintea Domnului oștirilor, „care [șade] pe heruvimi” (Isaia 37:14-16).

7. Cum a surprins rugăciunea lui Ezechia ceea ce era în joc în criza Ierusalimului?

Isaia 37:15-20 _____

Sanherib a atacat explicit cea mai puternică apărare a lui Ezechia: credința în Dumnezeul lui. În loc să cedeze psihic, Ezechia a căutat sprijin la Domnul pentru a demonstra cine este Dumnezeul lui, „ca toate împărățiile pământului să știe că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!” (Isaia 37:20).

Citește rugăciunea lui Ezechia. Asupra căror aspecte se concentrează el? Ce anume din această rugăciune poate să ne încurajeze și să ne ajute să rămânem credincioși în momentele noastre de criză?

Potrivit analelor sale, Sanherib a luat cu asalt patruzeci și șase de cetăți întărite, a asediat Ierusalimul, iar pe Ezechia, evreul, l-a făcut „prizonier în Ierusalim, reședința lui împărătească, precum o pasăre în colivia ei”. – James B. Pritchard, ed., *Ancient Near Eastern Texts Relating to the old Testament*, p. 288. Dar, în ciuda propagandei lui, prelungire a unui ego colosal, nici în texte și nici în imagini nu pretinde că a pus stăpânire pe Ierusalim, omisiune uimitoare, date fiind forța inflexibilă a lui Sanherib și faptul că Ezechia condusesse o revoltă împotriva lui. Cei care se răzvrăteau împotriva Asiriei nu aveau speranță de viață, ci îi aștepta o moarte înfiorătoare.

Cercetătorii recunosc că, și fără raportul biblic, ar trebui să admitem că s-a întâmplat o minune. Se pare că, din cauza dorinței de a-și salva reputația, Sanherib a umplut zidurile „Palatului fără egal” cu basoreliefuri reprezentând asediul cetății Lachis încoronat cu succes. Dar, datorită milei lui Dumnezeu, imaginile aveau să vorbească, de fapt, despre Ierusalim! Sanherib nu a spus și restul istoriei, dar Biblia da.

8. Care este restul istoriei?

Isaia 37:21-37

Ca răspuns la rugăciunea plină de credință a lui Ezechia, Dumnezeu i-a trimis o solie de asigurare totală pentru Iuda și plină de mânie arzătoare împotriva mândrului împărat asirian care a îndrăznit să-L înfrunte pe Împăratul împăraților (vers. 23). Apoi, Dumnezeu și-a împlinit fără întârziere promisiunea de a apăra Ierusalimul (vers. 36-38: 2 Împărați 19:35-37; 2 Cronici 32:21,22).

O criză mare cere minuni mari și așa a fost. Au murit o sută optzeci și cinci de mii de asirieni! Sanherib a trebuit să plece acasă, unde a murit și el.

„Dumnezeul evreilor îl biruise pe asirianul cel mândru. Onoarea lui Iehova fusese apărată în ochii popoarelor înconjurătoare. În Ierusalim, inimile oamenilor erau pline de o bucurie sfântă.” – Ellen White, *Profeți și regi*, p. 361. Dacă ar fi cucerit Ierusalimul, Sanherib ar fi deportat populația și identitatea lui Iuda s-ar fi pierdut, cum s-a întâmplat cu Israel, desființând astfel poporul din care trebuia să Se nască Mesia. Dar Dumnezeu a păstrat vie nădejdea.

Ce i-ai spune unui om care nu crede în Biblie sau în Dumnezeu și te întreabă dacă a fost drept să moară acei soldați asirieni? Cum înțelegeți tu?

Evenimentele din Isaia 38 și 39 (2 Împărați 20) s-au petrecut la foarte scurt timp după ce Dumnezeu l-a izbăvit pe Ezechia din mâinile lui Sanherib, chiar dacă eliberarea descrisă în Isaia 37 și 2 Împărați 19 nu avusese încă loc. El încă se confrunta cu amenințarea asiriană.

„Satana era hotărât să cauzeze atât moartea lui Ezechia, cât și căderea Ierusalimului, crezând că, dacă Ezechia ar fi fost înlăturat, fără îndoială eforturile lui în privința reformei ar fi încetat, iar căderea Ierusalimului ar fi putut fi mai ușor de realizat.” – *CBAZȘ*, vol. 4, p. 240

9. Ce ne spune citatul de mai sus despre importanța unei conduceri bune pentru poporul lui Dumnezeu?

---

10. Ce semn îi dă Domnul lui Ezechia pentru a-i întări credința?

2 Împărați 20:8-10 _____

Isaia 38:6-8 _____

Respingând oferta lui Dumnezeu de a-i da un semn, Ahaz dăduse startul evenimentelor care au condus la necazurile cu Asiria (Isaia 7). Dar Ezechia a cerut un semn (2 Împărați 20:8) și Dumnezeu l-a întărit să facă față crizei provocate de tatăl lui. Numai o minune putea face ca umbra să treacă înapoi peste cadranul lui Ahaz.

Babilonienii studiau mișcările astrilor și le-au înregistrat cu acuratețe. Prin urmare, au observat fenomenul ciudat și s-au întrebat ce însemna. Nu este întâmplător faptul că împăratul Merodac-Baladan a trimis soli atunci. Babilonienii auziseră despre vindecarea lui Ezechia și despre semnul miraculos.

Acum știm de ce Dumnezeu a ales acest semn. Așa cum, mai târziu, a folosit steaua Betleemului pentru a-i aduce pe înțelepții din Răsărit, El a folosit o schimbare solară pentru a aduce soli din Babilon, o ocazie unică pentru ei să afle despre adevăratul Dumnezeu. Merodac-Baladan și-a dedicat viața câștigării unei independențe de durată față de Asiria. El avea nevoie de aliați puternici, ceea ce explică motivația lui de a intra în legătură cu Ezechia. Dacă soarele însuși s-a mișcat la cererea lui Ezechia, oare ce i-ar fi putut face Asiriei?

Cum a pierdut Ezechia ocazia de a-L slăvi pe Dumnezeu și a îndrepta atenția babilonienilor către El? Care a fost urmarea? Isaia 39. Care este lecția?

„Numai printr-o intervenție directă a lui Dumnezeu se putea ca umbra să se dea înapoi cu zece trepte pe cadran, și acesta avea să fie semnul pentru Ezechia că Domnul îi ascultase rugăciunea. [...] Vizita acestor soli de la împăratul din țara îndepărtată îi dădea lui Ezechia ocazia să-L înalțe pe Dumnezeul cel viu. Cât de ușor i-ar fi fost să vorbească despre Dumnezeu ca susținător al tuturor lucrurilor create, prin a Căruia favoare îi fusese cruțată viața tocmai când toate speranțele se spulberaseră!

Dar mândria și vanitatea au pus stăpânire pe inima lui Ezechia, și în înălțare de sine a lăsat deschise înaintea ochilor lacomi comorile cu care Dumnezeu îl îmbogățise pe poporul Său.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, pp. 342–344

Rezumat: Ca răspuns la strigătul unui rege credincios, Dumnezeu l-a salvat pe poporul Său și a arătat cine este El: Împăratul Atotputernic al lui Israel care ține în mâini soarta pământului. El nu doar că îi nimicește pe cei care încearcă să-l distrugă pe poporul Lui, ci le și oferă altora ocazii, oricât de „babilonieni” ar fi, să devină poporul Lui.

Studiu la rând:

Ezechiel 39–45

Evangelizare, capitolul 12: „Vestirea soliei în alte continente”

1. Unde avea să fie mormântul lui Gog?
_____
2. Câte uși urmau să aibă templul și Locul Preasfânt?
_____
3. Ce reacție urmau să aibă cei din casa lui Israel la vederea planului noului templu?
_____
4. Care avea să fie standardul în privința tunsorii preoților de la viitorul templu?
_____
5. Care era singura metodă despre care Ellen White a constatat că avea succes în Europa?
_____

Pasaj biblic în studiu: Isaia 36, 37, 38**I. Privire generală**

În Isaia 36:1-10 este relatat cum Rabșache, comandantul forțelor asiriene, încearcă să-i facă pe oamenii din Iuda să creadă mesajul din partea împăratului Asiriei. El încearcă să-i convingă pe conducătorii lui Iuda să nu creadă în Dumnezeu.

În Isaia 37, ni se spune că regele Ezechia își sfășie veșmintele și se îmbracă în sac, din cauza veștii rele aduse de sol. Cu toate acestea, el își reafirmă credința în Domnul (Isaia 37:16-20) și Domnul îi trimite o solie.

Potrivit cu Isaia 38, regele Ezechia se îmbolnăvește și Dumnezeu îl înștiințează prin profetul Isaia cu privire la moartea lui iminentă. Regele Ezechia strigă către Domnul și Domnul îi răspunde, dându-i făgăduința că va adăuga încă cincisprezece ani la viața lui. În această perioadă grea, Ezechia scrie un psalm frumos în care își exprimă gândurile legate de Dumnezeu și de experiența lui.

În acest studiu vom explora trei subiecte: (1) În cine să ne punem încrederea? (2) De ce ar trebui să avem încredere în Dumnezeu? (3) Dumnezeu și nenorocirile personale.

II. Comentariu***În cine să ne punem încrederea?***

Isaia 36–39 conține relatări care descriu în mod amănunțit o altă provocare militară cu care se confruntă Iuda. Evenimentul are loc în timpul domniei lui Ezechia. Cărțile 2 Cronici și 2 Împărați îl descriu pe Ezechia ca pe un mare reformator în chestiuni religioase. „În anul întâi al domniei lui, în luna întâi, a deschis ușile Casei Domnului și le-a dres”; el le-a spus leviților: „[...] Sfințiți Casa Domnului Dumnezeului părinților voștri și scoateți afară din Sfântul Locaș ce este necurat” (2 Cronici 29:3,5). Raportul biblic subliniază faptul că „el și-a pus încrederea în Domnul Dumnezeul lui Israel; și, dintre toți împărații lui Iuda care au venit după el sau care au fost dinaintea de el, n-a fost niciunul ca el” (2 Împărați 18:5).

Puterea asiriană s-a suit împotriva lui Israel, iar Samaria a fost cucerită pentru că locuitorii „n-ascultaseră de glasul Domnului, Dumnezeului lor, și călcașeră legământul Lui”. Totuși, tot forțele asiriene „s-au suit împotriva tuturor cetățitorilor întărite din Iuda” (2 Împărați 18:12,13). Se pare că împrejurările grele vin asupra oamenilor buni și răi deopotrivă.

Din anumite motive, Ezechia se revoltă împotriva Asiriei și criza atinge apogeul. Rabșache, trimisul lui Sanherib, vine la regele lui Iuda cu un mesaj care conține esența problemei din cadrul narațiunii: „În cine ți-ai pus dar încrederea?” (Isaia 36:5). Ezechia are mai multe variante la dispoziție: Ți-ai pus încrederea în Egipt? Ți-ai pus încrederea în Domnul? Sau îți vei pune încrederea în împăratul asirian? (vers. 6-8). Comandantul asirian le prezintă conducătorilor poporului lui Dumnezeu raționamentul lui, conform căruia nu este avantajos să se încreadă în ceilalți, ci numai în el.

Nu trebuie să se încreadă în Egipt, pentru că Egiptul este ca o „trestie ruptă” (vers. 6). Nu trebuie să se încreadă nici în Dumnezeu, deoarece Rabșache le spune: „Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, când vă zice: «Domnul ne va izbăvi.» Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mâna împăratului Asiriei? [...] Dintre toți dumnezeii acestor țări, care din ei și-a izbăvit țara din mâna mea, pentru ca Domnul să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?” (vers. 18,20). Pe lângă toate acestea, el insistă asupra faptului că Domnul i-a spus: „Suie-te împotriva țării acesteia și nimicește-o!” (vers. 10).

În cele din urmă, trimisul Asiriei îi convinge pe reprezentanții lui Iuda să se încreadă în Asiria, făcând o înțelegere cu împăratul ei: „Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie” și eu vă voi da o „țară ca a voastră, [...] țară plină de grâu și de vin, o țară plină de pâine și de vii” (Isaia 36:16,17). Prin acceptarea acestei înțelegeri, oamenii din Iuda ar fi dovedit dispreț față de Dumnezeu.

De ce ar trebui să avem încredere în Dumnezeu?

Este interesant că trimisul asirian știe că Ezechia se încrede în Domnul. Se pare că el se teme de credința monarhului deoarece are o discuție aprinsă cu reprezentanții lui Iuda ca ei să nu se încreadă în Domnul (vers. 7). „Nu vă lăsați mângâiați de Ezechia cu încrederea în Domnul, când vă zice: «Domnul ne va izbăvi.»” „Nu vă lăsați amăgiți de Ezechia, când vă zice: «Domnul ne va izbăvi»” (vers. 15,18).

Raportul biblic arată care a fost virtutea de bază a lui Ezechia: „El și-a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Israel, și, dintre toți împărații lui Iuda care au venit după el sau care au fost înainte de el, n-a fost niciunul ca el” (2 Împărați 18:5). Așadar, în acest moment de criză, Ezechia îl caută pe Domnul și se roagă. Rugămintea lui este una dintre cele mai frumoase rugăciuni în vremuri de nenorocire:

„Doamne al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul! Doamne, pleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi toate cuvintele pe care le-a trimis Sanherib ca să batjocorească

pe Dumnezeu cel viu! [...] Acum, Doamne, Dumnezeu nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca toate împărățiile pământului să știe că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!” (Isaia 37:16,17,20).

Perspectiva lui Ezechia despre Dumnezeu și modul în care recunoaște cine este Domnul sunt demne de remarcat. Domnul este adevăratul Împărat al lumii, nu există un altul ca El. Domnul este suveranul universului și toate împărățiile sunt supuse voii Sale. Faptul că El este Creatorul scoate în evidență suveranitatea Dumnezeului celui viu. El îl poate izbăvi pe poporul Lui. Viziunea lui Rabșache despre Dumnezeu este o blasfemie.

Dumnezeu și nenorocirile personale

Isaia 38 cuprinde perspective importante despre Dumnezeu. El este prezentat ca Împărat, Creator și Mântuitor. El este un Dumnezeu interesat de bunăstarea națională a poporului Său, dar este interesat și de chestiunile personale.

Vedem preocuparea personală al lui Dumnezeu față de Ezechia când acesta a fost bolnav: „Ezechia s-a întors cu fața la perete și a făcut Domnului următoarea rugăciune [...]. Și Ezechia a vărsat multe lacrimi” (Isaia 38:2,3). Și Dumnezeu îi trimite o solie prin profetul Său: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul tatălui tău David: «Am auzit rugăciunea ta și am văzut lacrimile tale»” (vers. 5).

În acea situație, Ezechia scrie un psalm care reflectă ce este în inima lui în timp ce trece prin această criză personală – în cazul acesta, o boală terminală. În primul rând, Ezechia nu neagă starea în care este: „[...] Trebuie să mă duc la porțile Locuinței morților” și nici nu trăiește într-o stare de negare a naturii temporare a vieții: „Până diseară îmi vei pune capăt” (vers. 10,12). În al doilea rând, boala îi aduce momente de deznădejde: „[...] Gemeam ca o porumbiță: Ochi-mi priveau topiți spre cer [...]. Iată, chiar suferințele mele erau spre mântuirea mea” (vers. 14,17). În al treilea rând, Ezechia așteaptă totuși răspunsul Domnului: „Doamne, sunt în necaz, ajută-mă [...]. Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viață” (vers. 14,16); „Domnul m-a mântuit!” (vers. 20). În al patrulea rând, el simte că Dumnezeu i-a iertat păcatele: „Căci ai aruncat înapoia Ta toate păcatele mele” (vers. 17). În al cincilea rând, nu are niciun resentiment împotriva lui Dumnezeu: „Ci cel viu, da, cel viu Te laudă, ca mine astăzi.” În al șaselea rând, el dă mărturie despre credințioșia lui Dumnezeu: „Tatăl face cunoscută copiilor săi credințioșia Ta” (vers. 19).

Comentatorul John Oswalt subliniază câteva idei de bază în legătură cu experiența lui Ezechia, idei care merită să fie luate în considerare: „Probabil există două idei teologice importante aici: una dintre acestea este repetarea noțiunii de neputință umană și faptul că Dumnezeu este demn de încredere. Până și un împărat este neputincios în fața asaltului morții. Chiar și cei mai

puternici sunt culcați la pământ în calea ei. Atunci, de ce să ne punem încrederea în efemeritatea vieții umane? Însă Dumnezeu poate să-l smulgă pe om din ghearele morții, și chiar îl va smulge și-l va readuce la viață. El ține cheile vieții și ale morții și le va folosi pe acele care sunt spre binele nostru. Nu merită încredere un astfel de Dumnezeu?

A doua idee este mai mult implicită decât explicită. Dar ea reiese dintr-un răspuns la următoarea întrebare: De ce o asemenea afirmație emfatică despre efemeritatea și neputința lui Ezechia ar trebui lăsată în carte? Un răspuns care pare evident este că ea reprezintă o încercare conștientă de a face cât mai clar faptul că Ezechia nu este Mesia cel fĂgăduit. În ciuda capacității lui de a se încrede în Domnul și de a-și trage înapoi poporul de pe marginea prăpastiei, nu el este Copilul despre care a vorbit Isaia. Ezechia a întruchipat încrederea care este esențială dacă poporul vrea să-l slujească lui Dumnezeu, dar *nu* el este Acela în care trebuia pusă încredere. Despre Acela, urma să vină o descoperire plenară în viitor.” – „The Book of Isaiah, Chapter 1-39”, *The New International Commentary on the Old Testament*, p. 682

III. Aplicație

1. În cine te încrezi? Uneori, așa cum s-a întâmplat în timpul domniei lui Ezechia, credința ne este pusă la încercare și avem opțiunea de a ne încrede în Domnul sau de a ne încrede în alții. Cum te poate ajuta o criză să te încrezi mai mult în Dumnezeu?

2. Vezi descrierea minunată a lui Dumnezeu în rugăciunea lui Ezechia din Isaia 37. Vezi și Comentariul de mai sus și citește Isaia 37:16-20. Cum a răspuns Dumnezeu rugăciunii lui Ezechia? Pentru formularea unui răspuns, meditează asupra versetelor 34 și 35: „Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul, căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o scap, din pricina Mea [...]!”

3. Dumnezeu nu Se îngrijește doar de chestiunile ce țin de națiune, ci și de problemele personale. Dumnezeu are în vedere boala lui Ezechia și îi trimite următoarea solie prin profetul Său: „Am auzit rugăciunea ta și am văzut lacrimile tale. Iată că voi mai adăuga încă cincisprezece ani la zilele vieții tale” (Isaia 38:5).

Viața nu ar trebui tratată în mod superficial, ci ar trebui privită ca un dar de la Dumnezeu. Dacă, la un moment dat, ne confruntăm cu greutăți în viață, trebuie să ne întoarcem cu fața „la perete” și să ne rugăm Domnului. Cum îți arată istoria lui Ezechia că Dumnezeu va avea grijă de tine?